

— Идвамъ съ тебе, отговори Юна, откритото мѣсто е предпочително отъ тѣзи опасны дървета.

И Главкъ тръгна съ нея, като я водяше, или я носяше придруженъ отъ оплашената слугыня, къмъ свѣтлината която са виждаше неподвижна и блѣдна. Изминъхъ най подирь открито мѣсто и навлѣзохъ въ мѣсто обрасло отъ дивы лозины, които имъ затуляхъ спасителната слѣтина, която понѣкога са показваше помежду лозовытъ листове; между туй бурята бѣснѣше поаростно и молниитѣ искрѣяхъ още пострашны и грозны, но тѣ пристѣпвахъ съ надежда че ако и да са излѣжатъ отъ овѣзи свѣтина все ще намѣржатъ нѣкоя колибка или нѣкоя пещерка да са укриватъ отъ бурния дѣждъ. Лозинытъ все повече са сгѣстявахъ и свѣтлината не са виждаше вече, и само блѣсъкътъ на послѣдователнытъ молнии ги упораваше къмъ исканото мѣсто чрезъ единъ стръменъ и тѣснѣ пътъ. Понѣкога неусыпнытъ главни на молниитѣ като падахъ връху купчини отъ желѣзна ражда покрита отъ части отъ шубръки и растѣи гнилы, виждахъ са като че търсятъ нѣкъсе полагородно земно произведение за да са разразятъ; а другый пътъ като оставяхъ туй мѣсто въ мракъ простирахъ са на подалеч и обагрявахъ подъ тѣхъ си морето, на което волнытъ са виждахъ огнявы; блѣсъкътъ бѣше толкози голѣмъ щото са различавахъ подробно и най далечнытъ предмети и мѣста на овѣзи крайморія.

Либовницытъ са спрѣхъ умыслены, но обнеты изведнажъ отъ най черная тъма, която слѣдува подирь страшны блѣсъкъ на молниитѣ, тѣ видѣхъ пакъ таинственната свѣтина отпредъ си. Нова молния пакъ блѣснѣ и освети земята и небето, и либовницытъ разумѣхъ че мѣстото е лишено отъ къщя; но стори имъ са че съгледахъ чловѣческа фигура къмъ мѣстото дѣто са виждаше желаемата свѣтина. Пакъ притми и пакъ са показа предивната свѣтина безъ да са губи вече предъ небесны блѣсъкъ като понапредъ. Ръшихъ са да покачатъ и са принудихъ да обиколятъ помежду урвы покрывы тукъ тамъ отъ дивы растѣи. Най подирь са намѣрихъ предъ устата на една дупка, която са виждаше като пещера образована отъ грамады канары, паджли отъ повисоки мѣста, и които взаимно са държахъ въ равновѣсїе. Щомъ съзрѣхъ вътрешността на пещерата и останъхъ като поразены отъ ужасъ и отъ единъ невольнъ суевѣренъ страхъ. На вътрѣ въ пещерата имаше огнище, дѣто кипѣше мадко котле и тънка желѣзна лампа висѣше посрѣдъ, тревы различны, и былкы окачены постѣната до огнищете, види са, за да съхвѣятъ. Една лисца, клекнала срѣшо огня впи